

УДК 342.9

В. О. Тімашов*кандидат юридичних наук, доцент**Українського державного університету фінансів та міжнародної торгівлі***ЗАХИСТ АВТОРСЬКОГО ПРАВА В МЕРЕЖІ ІНТЕРНЕТ:
АДМІНІСТРАТИВНО-ПРАВОВИЙ АСПЕКТ**

Інноваційна модель розвитку України, її модернізація, а також підвищення конкурентоспроможності у світовій соціально-економічній системі залежать від розв'язання проблеми створення ефективної системи охорони інтелектуальної власності. А це, у свою чергу, сприятиме перспективі розвитку новітніх підходів до галузей, які визначають обличчя світової економіки XXI століття, економіки, що ґрунтується на знаннях.

Україна прагне інтегруватися до світової спільноти з охорони інтелектуальної власності. Останніми роками Україна значно активізувала процес входження до світових структур, які регулюють інтелектуальну власність, і є вже учасницею багатьох універсальних міжнародних конвенцій і договорів у цій царині.

Зауважимо, що сьогодні в законодавстві України відсутні нормативні документи з питань охорони інтелектуальної власності в інформаційному суспільстві, мережі Інтернет, хоча проблеми охорони інтелектуальної власності нині вийшли на перший план у світі і стали не просто юридичними або комерційними питаннями. Внаслідок всеосяжної інтелектуалізації сучасної світової економіки вони дедалі більше набувають якості політичної проблеми, пов'язаної з економічною безпекою, що вимагає розробки стратегічних підходів для її розв'язання.

Низькі стандарти захисту інтелектуальної власності в Україні значною мірою визначаються недостатньою кількістю кваліфікованих фахівців у цій галузі. Крім того, передусім створенню в Україні ефективної системи охорони інтелектуальної власності перешкоджають недоліки правової системи країни. Значну роль відіграє і пануюча в суспільстві зневага до охорони прав інтелектуальної власності, відсутність належного інформаційного забезпечення діяльності в галузі охорони інтелектуальної власності [1, с. 77].

Ефективність захисту авторського права і суміжних прав в Україні зумовлена їх постійними порушеннями та наслідками, а саме: загрози окремим видам підприємницької діяльності; занепад видавництва, культури (проблеми з відвідуванням та утриманням театрів, кінотеатрів і т. д.); викривлення в інформаційній сфері (неефективне і неповне забезпечення інформаційних ресурсів новими виданнями), соціальній сфері (зменшення мотивації до творчості) тощо [3, с. 115].

Фундаментальні зміни в економіці, політиці, соціальній структурі суспільства наприкінці XX – початку XXI ст. та науково-технічний прогрес призвели до переосмислення місця та ролі авторського права як в окремих країнах, так і в цілому світі загалом. У сучасну епоху, яку називають «інформаційним суспільством», збільшується кількість проблем, пов'язаних із труднощами застосування законодавства про авторські права щодо нових способів передачі і відтворення інформації [2, с. 109].

Однією з важливих умов формування позитивного іміджу України серед високорозвинених світових держав та успішної реалізації її євроінтеграційних намірів є забезпечення належного рівня захисту права інтелектуальної власності, зокрема, авторського права і суміжних прав. А тому Міжнародний альянс інтелектуальної власності (ІПА) ще у 2010 р. заніс Україну до пріоритетного списку, який складається з 13 країн, які перебувають під особливим спостереженням за рівнем піратства. ІПА пояснив своє рішення тим, що рівень цифрового та інших видів піратства в країні дуже високий і не має належної уваги з боку уряду. Нині за рівнем піратства Україна перебуває серед лідерів у Європі [4, с. 38].

Незважаючи на те, що українське законодавство про інтелектуальну власність, зокрема про авторське право і суміжні права розроблене з урахуванням вимог міжнародних конвенцій у сфері інтелектуальної власності та авторського права і суміжних прав зокрема, відповідає їх принципам, адаптоване до вимог ринкової економіки, свою охоронну та превентивну функцію на етапі переходу до ринкових відносин виконує погано. Внаслідок цього зросла кількість контрафактів, що стало причиною конфронтації із власниками майнових прав, творчими організаціями, суб'єктами шоу-бізнесу, державами. Остання проявляється в економічних війнах, прийнятті санкцій, скороченні програм співробітництва, розміру інвестицій тощо. У таких випадках посилюється публічно-правовий захист прав, що разом із приватно-правовим захистом посилює охоронну функцію права [3, с. 115].

Проблема захисту авторського права в Інтернеті виникла ще й тому, що попри всі міжнародні конвенції та внутрішні законодавства держав глобальна мережа має екстериторіальний характер, тобто доступ до неї з будь-якої країни світу не за-

лежить від виконання урядом цієї країни правил міжнародних договорів [5, с. 231].

Метою дослідження є вивчення питання щодо забезпечення охорони авторського права в мережі Інтернет, безпосереднього захисту об'єктів авторського права, що є результатом інтелектуальної діяльності автора, а також аналіз проблемних аспектів захисту авторського права в мережі Інтернет.

Для досягнення нами поставленої мети необхідне вирішення наступних завдань:

– опис наявних проблем правової охорони авторського права в мережі Інтернет;

– розкриття змісту авторського права в мережі Інтернет;

– вивчення питань розвитку українського законодавства щодо забезпечення авторських прав у мережі Інтернет та виявлення основних недоліків.

Об'єктом дослідження є захист авторських прав у мережі Інтернет, визначення основних проблем у цій сфері, що зумовлені розвитком інформаційних технологій та врегулювання суспільних відносин та спорів, що виникають із приводу порушення авторських прав у мережі Інтернет.

Питання захисту прав власності в мережі Інтернет ще не зайняли належне місце у планах науково-дослідної роботи наукових установ і навчальних закладів. Хоча проблеми прав інтелектуальної власності досліджуються багатьма як вітчизняними, так і зарубіжними науковцями: О. Ардановим, М. Богуславським, А. Бойченком, Ю. Бошицьким, А. Григоренком, О. Дзерою, М. Денисюком, Р. Дробов'язко, В. Калятиним, О. Кохановською, Ю. Мусієнком, О. Підпригорою, О. Сергєєвим, С. Харитоновим, Р. Шишкою та багатьма іншими. Але поки що в Україні відчувається нестача спеціальних монографічних праць, присвячених проблемам захисту прав інтелектуальної власності, хоча цих питань у тому чи іншому аспекті торкалися різні автори.

Проблема захисту авторського права і суміжних прав є частиною загальної проблеми дотримання права, стосовно чого класик німецького права Рудольф фон Ієрінг у роботі «Боротьба за право» обґрунтував потребу боротьби за конкретне право з метою усунення його порушень, виходячи із захисту приватних інтересів та морально-правових засад захисту майнових прав [6, с. 20–29]. Пізніше Н. Матузов розмежував поняття охорони та захисту прав: охорона здійснюється постійно, а захист лише у випадку порушення відповідних суб'єктивних прав і охоронюваних інтересів [7, с. 130–131], де охорона є передумовою і має загальний характер, а захист і відповідальність за порушення прав є одиничним наслідком охорони відповідних прав [8, с. 24].

Правова охорона авторського права і суміжних прав є багатоаспектним явищем, що включає

нормативне визначення і закріплення основних положень авторського права та суміжних прав, розробку і впровадження основних механізмів їх реалізації; визначення рівня впливу міжнародного законодавства на регулювання авторського права та суміжних прав, приведення національного законодавства у відповідність із міжнародним; визначення засобів і порядку захисту авторських та суміжних прав, та нормативне закріплення механізмів їх реалізації; створення системи державних органів та наділення їх спеціальною компетенцією у галузі реалізації та захисту авторських та суміжних прав; визначення основних принципів регулювання та захисту авторських та суміжних прав і напрямків подальшого розвитку регулятивного та охоронного законодавства тощо [3, с. 25].

У «Зеленому документі» Комісії Європейського Співтовариства зазначається, що цифрова технологія і нові можливості баз даних дозволяють краще захищати твори та інші об'єкти, що охороняються, сприяють становленню систем, прийнятних для суб'єктів права, виробників обладнання, розповсюджувачів творів та інших суб'єктів творів, що охороняються [9, с. 186]. Разом з тим, ні технології, ні право самі по собі не здатні запропонувати прийнятних рішень для відповіді викликам інформаційного суспільства. Тут необхідне об'єднання зусиль спеціалістів різних галузей – права, електроніки, технологій, криптографії тощо. Як слушно зауважив відомий дослідник Чарльз Кларк, «відповідь машині знаходиться в самій машині» [10].

Існуючі системи, які мають на меті технічний захист об'єктів авторського права, можна умовно поділити на чотири великі групи. Перша з них спрямована на захист дій, що підпадають під виключне право автора, зокрема друкування, передача широкій публіці, цифрові копії, зміни творів і т. п. Її ще називають системою антикопіювання [11, с. 38]. Основною функцією цієї системи є попередження виготовлення як виключно цифрових, так і цифрових і аналогових екземплярів охоронюваних творів. До цього виду можна віднести смарт-карти, які дозволяють зберігати великий обсяг інформації, а також вклати відомості про попередню оплату за користування відповідним охоронюваним об'єктом.

Для захисту об'єктів авторського права в інформаційних магістралях застосовується низка технічних засобів, які одержали назву системи обмеженого доступу. Вони створені й впроваджуються для розв'язання основної проблеми цифрових мереж – надання надійного доступу до охоронюваної інформації та змісту, забезпечуючи при цьому оплату і охорону авторського права на «заблокований» таким чином твір. Технологій, що вирішують цю проблему, досить багато: кодування, паролі, «секретні блоки», цифрові підпи-

си, цифрові конверти тощо. Функцію контролю за доступом можуть мати також вже загадані нами електронні ключі та смарт-карти [9, с. 186].

Якщо звернутися до авторського законодавства США, то і тут побачимо розмежування досліджуваних понять. Зокрема, Закон США про авторське право у цифрове тисячоліття (Digital Millennium Copyright Act) чітко розділяє дії щодо обходу технічних засобів та виготовлення і розповсюдження засобів чи послуг, які застосовуються для обходу технічних засобів захисту авторських прав. Таке розмежування стає зрозумілим, коли поглянути на юридичні наслідки дій щодо обходу, виготовлення та продажу пристроїв для обходу, які досить суттєво різняться. Наприклад, відповідно до авторського законодавства США, одного з найбільш жорстких авторських законодавств у світі, забороняються дії щодо обходу лише тих технічних засобів захисту, які застерігають недозволений доступ до творів. Самі дії щодо обходу для захисту від копіювання не забороняються. Щодо виробництва, продажу чи ввозу технологій і послуг, призначених для обходу, то вони заборонені як щодо технічних засобів, які застерігають несанкціонований доступ, так і щодо тих, які застерігають несанкціоноване копіювання [12, с. 28].

Національні законодавства країн Західної Європи, де до цієї проблеми прикута увага вже тривалий час, більш обережно підходять до збереження виключень і обмежень авторського права за умов розвитку цифрових технологій. Найбільш вдалими на сьогодні, на нашу думку, є рішення зазначеної проблеми, запропоноване німецьким законодавством, яке знайшло засоби забезпечити інтереси користувачів у цифровому середовищі. По-перше, за німецьким законом про авторське право ні дії по обходу, ні дії з виготовлення та розповсюдження пристроїв щодо обходу не є злочином, коли вони вчинені винятково для особистого користування. Хоча у випадку заподіяння правовласнику шкоди такими діями вони можуть стати підставою для пред'явлення позову користувачеві на підставі норм цивільного законодавства. По-друге, правовласник, який застосовує засоби технічного захисту, повинен (за деякими виключеннями) забезпечити користувачів необхідними засобами для того, щоб вони могли використовувати твір так, як це передбачено відповідними нормами. Суб'єкт права, який не виконує цю вимогу, може переслідуватися в суді і понести покарання [13, с. 23].

В. Кирилюк зазначає: «Єдиного правового механізму захисту авторських прав в Інтернеті на даний момент не існує. Крім того, згубно впливає позиція, яка підтримується більшістю мережевого суспільства, про свободу розповсюдження і копіювання будь-якої інформації, яка опинилася в мережі» [14, с. 129].

Наступна проблема, з якою зіштовхнулися всі держави світу у боротьбі з піратством, – це підтримка мережевим суспільством піратів, яка виражається у багатьох діях (створення політичних рухів, спрямованих на боротьбу за вільний обмін інформацією в мережі Інтернет; масові протести на захист сайтів, які були закриті за розміщення неліцензійного контенту, атаки хакерів на сайти державних органів різних країн тощо). При цьому підтримка піратства суспільством здійснюється як у мирному та законному руслі, так і навпаки – із застосуванням протиправних дій. Однак буде помилкою стверджувати, що всі користувачі мережі Інтернет виступають за вільне розповсюдження контенту, оскільки є також і ті, хто виступає на боці правовласників і авторів та підтримує їх.

В. Жаров у своїй роботі зазначає: «Загалом стосовно охорони авторського права на об'єкти ІВ у мережі Інтернет існують два погляди. Згідно з першим глобальна мережа Інтернет як техногенне явище створене людиною, розвивається за законами, які діють в інших сферах людського життя. А отже, і регулюватись воно має тими самими законами. Такої думки дотримуються ті користувачі, які сповідують принципи копірайта («copyright») [15, с. 39]. На інших позиція стоять ті, хто підтримує принципи копілефту («copyleft»). Вони стверджують, що Інтернет замислювався як вільне середовище, яке ґрунтується на положеннях загальнодоступності й відкритості інформації, а тому не може підкорятися тим чи іншим законам, особливо тим, які нездатні його регулювати. Його розвиток повинен бути саморегульованим на основі внутрішніх правил» [16, с. 69].

Авторське право в Україні регулюється Цивільним кодексом та Законом України «Про авторське право та суміжні права». У відносинах беруть участь, з одного боку, автори творів, їх спадкоємці, правонаступники та інші власники авторського права, з другого – організації, зацікавлені у використанні творів: видавництва, редакції періодичних видань, кіностудії, телестудії, радіостанції, театри, концертні організації, фірми звукозапису тощо. Відповідно, законодавство забезпечує охорону прав не тільки авторів творів, а й творців об'єктів суміжних прав (виконавців, виробників фонограм, радіомовних і телевізійних компаній) [17, с. 64]. Так, розміщення будь-якого твору в Інтернеті, тобто його відображення у загальнодоступній електронній системі інформації, відповідно до статті 442 Цивільного кодексу України, є його оприлюдненням.

Зауважимо, що у ст. 50 Закону України «Про авторське право і суміжні права» чітко визначено, які дії є порушенням авторського права та суміжних прав, у тому числі й електронних мережах, і дають підстави для судового захисту. Так,

вчинення будь-якою особою дій, які порушують особисті немайнові права суб'єктів авторського права і суміжних прав, піратство (опублікування, відтворення, ввезення на митну територію України, вивезення з митної території України і розповсюдження контрафактних примірників творів (у тому числі, комп'ютерних програм і баз даних), фонограм, відеограм і програм організацій мовлення); плагіат (опублікування чужого твору під іменем особи, яка не є автором цього твору); вчинення дій, що створюють загрозу порушення авторського права і суміжних прав; публічне сповіщення об'єктів авторського права, з яких без дозволу автора вилучена чи змінена інформація про управління правами, зокрема в електронній формі та інше. На жаль, такі дії зустрічаються у багатьох користувачів Інтернету [18, с. 27].

Для захисту порушених прав в Інтернеті існує певна система дій суб'єктів. Зафіксувавши порушення авторських прав, автор самостійно або через уповноважену особу завжди може звернутися до суду з метою захисту своїх прав і вимагати компенсації за те, що без його відома було використано об'єкт інтелектуальної власності, а також за те, що у зв'язку з цим автором була втрачена певна вигода матеріального характеру. Після цього згідно зі ст. 52 Закону України «Про авторське право і суміжні права» автор має право звернутися до суду.

Відповідачем у таких справах може виступати як власник домену, так і сам провайдер, який дозволив на своєму сервері розміщення домену, що став віртуальною територією порушення авторського права. Однак це буде можливим лише у випадку наявності інформації про фізичну або юридичну особу, яка є адміністратором серверу чи домену. На жаль, зазвичай, зазначені дані є невідомими, що практично унеможливує подання позову до суду. До того ж, важливо зазначити, що спір через порушення права авторства має розглядатися за місцем знаходження відповідача, а отже, якщо сайт, домен, провайдер тощо зареєстрований в іншій країні, то судова справа має розглядатися саме в цій країні. Це, в свою чергу, створює ще один проблемний аспект захисту авторських прав у мережі Інтернет [18, с. 27].

При розгляді захисту авторських прав в Інтернеті постає питання про забезпечення доказів порушення прав на об'єкти інтелектуальної власності. Стаття 57 Цивільного процесуального кодексу України визначає, що доказами є будь-які фактичні дані, на підставі яких суд встановлює наявність або відсутність обставин, що обґрунтовують вимоги і заперечення сторін та інших обставин, які мають значення для вирішення справи. У випадку порушення авторських прав у мережі Інтернет такими даними можуть виступати публікації спірних об'єктів виключних прав на матері-

альних носіях, нотаріальне засвідчення дати створення твору, дані пошукових інтернет-систем, інтернет-провайдерів, хостінг-провайдерів тощо. Однак практично вагому доказову базу дуже важко зібрати. Виходячи з вищевказаного, зазначимо, що контроль за порушенням авторського права в Інтернеті нині є досить ускладненим. Саме тому в умовах сучасності авторам найбільш доцільно піклуватися про захист своїх законних прав заздалегідь, використовуючи різноманітні технічні засоби захисту, що дозволяють створювати технологічні перешкоди порушенню авторського права або суміжних прав [18, с. 28].

Таким чином, не дивлячись на спроби врегулювати питання захисту авторського права на законодавчому рівні, в Україні залишаються нерозв'язаними багато проблем у цьому напрямку. Серед них варто виділити:

1) поширення в Україні негативних тенденцій, спрямованих на порушення авторського права;

2) правова невизначеність багатьох ключових понять (наприклад, відсутнє законодавче визначення поняття твору та понять, що стосуються глобальної мережі Інтернет);

3) відсутність контролю щодо збору, розподілу та виплати авторської винагороди з боку державних органів, своєчасних змін до законодавства призвели до негативних наслідків стосовно збору, розподілу та виплати авторської винагороди;

4) відсутність дієвих механізмів захисту авторського права, зокрема належного рівня відповідальності;

5) суперечливість законодавчих актів у сфері авторського права та ін. [19, с. 75].

Не останню роль у неналежному рівні захисту прав авторів відіграють проблеми в судовій і виконавчій владі та недовіра до них з боку громадян. І для цього є цілком серйозні підстави, а саме:

– більшість судових справ зводяться нанівець через складність у виявленні порушників, зібранні доказів порушення авторських прав, особливо це стосується особистих немайнових прав автора;

– допускаються помилки при розгляді судових справ через неправильне застосування законодавства щодо авторського права;

– необізнаність суддів, відсутність у них спеціальних знань із права інтелектуальної власності [19, с. 76].

Інститут авторського права не може позитивно функціонувати без належного правового регулювання та відповідальності за порушення цих прав. Від того, як буде захищене цивільно-правовими, адміністративними і кримінально-правовими засобами авторське право в Україні, певною мірою можна говорити про дотримання в нашій країні конституційних прав громадян у сфері інтелектуальної власності та їх правовий захист, а також виконання міжнародних зобов'язань України пе-

ред світовою спільнотою [20, с. 26]. Потрібно проводити подальшу трансформацію вітчизняного законодавства у сфері інтелектуальної власності з урахуванням кращого світового досвіду, його гармонізацію з міжнародними нормами та стандартами; удосконалювати національну систему охорони та захисту прав інтелектуальної власності з урахуванням міжнародного досвіду; забезпечити фінансову стабільність установ, які займаються інноваційною діяльністю, при цьому враховуючи потреби українського населення.

Підсумовуючи викладене, можемо зробити висновки, що сучасний рівень захисту авторських прав у мережі Інтернет далекий від ідеалу і потребує всебічного вивчення та впровадження результатів наукових досліджень у практику. Основними проблемами є:

- неузгодженість законодавства, відсутність спеціальних норм для регулювання інтернет-відносин, невідповідність норм сучасним реаліям;
- низький рівень правової культури громадян, упевненість у правомірності своєї поведінки та боротьба за вільний доступ до інформації у мережі Інтернет;
- низький рівень підготовки державних службовців і програмістів;
- недостатнє фінансування заходів щодо боротьби з піратством з боку держави;
- анонімність користувачів мережі Інтернет, що робить складним або неможливим пошук осіб, винуватих у правопорушенні [16, с. 70];
- недостатній рівень знань авторів та правовласників у сфері захисту авторського права;
- швидкість розповсюдження неліцензійної продукції мережею Інтернет;
- складність фіксації доказів у мережі Інтернет та недостатність технологічного забезпечення осіб, які перешкоджають правопорушенням.

Література

1. Голощук Р.О. Проблеми захисту авторських прав у системах дистанційного навчання / Р.О. Голощук, О.Б. Вовк // Вісн. Нац. ун-ту «Львівська політехніка». – 2008. – № 631 : Інформаційні системи та мережі. – С. 78–86.
2. Крупчан О.О. Міжнародно-правові механізми охорони і захисту авторських прав / О.О. Крупчан // Питання розвитку права інтелектуальної власності. – 2010. – С. 109–110.
3. Троцюк Н.В. Адміністративно-правовий захист авторського права і суміжних прав: теоретико-правовий аспект / Н.В. Троцюк, Н.О. Петрина // Порівняльно-аналітичне право. – 2015. – № 2. – С. 115–118.
4. Бойченко А.В. Захист авторського права й суміжних прав в Інтернеті / А.В. Бойченко // Інтелектуальна власність. – 2012. – № 6. – С. 38–44.
5. Скрильчик О.О. Питання охорони та захисту авторських прав у мережі Інтернет / О.О. Скрильчик, А.Ш. Абдуллаєва // Наук. вісн. Херсон. держ. ун-ту. № 5/2014. – С. 230–234 (серія «Юридичні науки»).
6. Иеринг Рудольф фон. Борьба за право / Рудольф фон Иеринг; пер. с нем. П.П. Волкова. – М.: Типография Грачева И.К., 1874. – 80 с.
7. Матузов Н.И. Правовая система и личность / Н.И. Матузов. – Саратов: Из-во Саратовского ун-та, 1987. – 294 с.
8. Кузнецов С.А. Судебные обеспечительные средства в российском гражданском праве / С.А. Кузнецов. – М.: Волтере Клувер, 2008. – 293 с.
9. Ващинець І.І. Деякі питання правового статусу технічних засобів захисту авторського права і суміжних прав / І.І. Ващинець // Часопис Київ. ун-ту права. – 2009. – № 2. – С. 186–192.
10. Clark Ch. The answer to machine is in machine // The Future of Copyright in a Digital Environment. – The Hague, 1996. – P. 139.
11. Барбрі Е. Боротьба з порушеннями прав інтелектуальної власності для нових цифрових технологій / Е. Барбрі // Інтелектуальна власність. – 1999. – № 6. – 38 с.
12. Захист прав інтелектуальної власності: досвід Сполучених Штатів Америки / за заг. ред. О.Д. Святоцького. – К., 2003.
13. Рамсауэр Т. Авторское право Германии на пороге информационного века // Бюллетень по авторскому праву. – 2003. – № 4. – 23 с.
14. Кирилюк А.В. Проблеми захисту авторських прав у мережі Інтернет / А.В. Кирилюк // II Часопис цивілістики. – 2014. – № 16. – С. 126–130.
15. Жаров В.О. Захист права інтелектуальної власності в Україні : навч. посіб. / В.О. Жаров. – К.: Інститут інтелектуальної власності і права, 2005. – 88 с.
16. Григор'янець Г.І. Деякі проблемні питання захисту об'єктів авторського права від піратства в мережі Інтернет / Г.І. Григор'янець // Електронне наукове видання «Юридичний науковий електронний журнал». – 2015. – № 4. – 315 с.
17. Кравченко О.О. Захист авторського права і суміжних прав / О.О. Кравченко // Вісник прокуратури. – 2002. – № 6. – С. 62–67.
18. Аврамова О.Є. Проблеми захисту авторських прав в Інтернеті / О.Є. Аврамова, О.І. Разіна // Вісн. Нац. технічного ун-ту «ХПІ». Серія: Актуальні проблеми розвитку українського суспільства. – 2013. – № 6. – С. 26–29.
19. Рудник Т.В. Деякі проблеми питання захисту авторського права в Україні / Т.В. Рудник // Юридичний вісник. – 2009. – № 1. – С. 74–77.
20. Канівець А.О. Проблеми авторського права в Україні / А.О. Канівець // Електронне наукове видання «Молодіжний наук. вісн. Української акад. банківської справи Нац. банку України». – 2014. – № 1(6). – С. 24–27.

Анотація

Тіماشов В. О. Захист авторського права в мережі Інтернет: адміністративно-правовий аспект. – Стаття.

Стаття присвячена проблематиці охорони авторських прав у мережі Інтернет. З'ясовано технологічні особливості розміщення інформації в Інтернеті, відповідальність за порушення авторських прав в мережі Інтернет, нормативно-правовий аспект охорони таких прав у мережі Інтернет та відношення суспільства до необхідності захисту авторського права в інформаційному просторі.

Ключові слова: авторські права, суміжні права, автор, правовласник, провайдер, домен, сервер, мережа Інтернет, інформаційний простір, охорона, результат інтелектуальної діяльності, кіберпростір, плагіат.

Аннотация

Тимашев В. А. Защита авторского права в сети Интернет: административно-правовой аспект. – Статья.

Статья посвящена проблематике охраны авторских прав в сети Интернет. Раскрыты технологические особенности размещения информации в Интернете, ответственность за нарушение авторских прав в сети Интернет, нормативно-правовой аспект охраны таких прав в сети Интернет и отношение общества к необходимости защиты авторского права в информационном пространстве.

Ключевые слова: авторские права, смежные права, автор, правообладатель, провайдер, домен, сервер, сеть Интернет, информационное пространство, охрана, интеллектуальная собственность, результат интеллектуальной деятельности, компьютерные технологии, киберпространство, плагиат.

Summary

Timashev V. A. Protection of Copyright on Internet: administrative and legal aspects. – Article.

This article is devoted to problems of copyright protection on Internet. It was found technological features of posting information online, liability for copyright infringement on Internet, legal aspects of such rights on Internet and attitude of society to need to protect copyright in information space.

Key words: copyright, related rights, author, holder, ISP, domain, server, Internet, information environment, health, result of intellectual activity, cyberspace, plagiarism.